

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

2 Ekim 2009

İNTİHAR

Değerli Müminler!

Haklı ve kanuna uygun bir neden olmaksızın, bir insanın canına kıyma, en büyük günahların başında gelir. Kur'ân-ı Kerim'de, haksız yere bir insanı öldürmek, bütün bir insanlığı öldürmekle ve bir insanın hayatını kurtarmak da, bütün insanları hayata kavuşturmakla eş tutulmuştur.¹ Hayat, Yüce Allah'ın insana lütfettiği en büyük armağandır. Asıl olan, Allah'ın emaneti olan canı korumak, gözetmek ve devam ettirmektir. Başkasının hayat hakkı üzerinde olduğu gibi, kişinin kendi hayatı üzerinde de dilediği gibi tasarrufta bulunma yetkisi yoktur. Bu bakımdan; İslam, haksız yere adam öldürmek gibi kendi canına kıymayı da kesinlikle hoş karşılamaz ve şiddetle yasak eder.

Hz. Peygamber (s.a.v.) "*Kim kendisini dağdan atarak intihar ederse o cehennemlik olur. Orada ebedi olarak kendini dağdan atar. Kim zehir içerek intihar ederse, cehennem ateşinin içinde, elinde zehir olduğu halde ebedi olarak ondan çıkar. Kim de kendisine demir saplayarak intihar ederse, cehennemde ebedi olarak o demiri karnına saplar*"² buyurarak, intihar eden kimsenin cehenneme gireceğini haber vermiştir.

İntihar; ümitsizliğin, çaresizliğin, acının ve ızdırabın dramatik bir

sonucudur. Kendisinin imtihan için dünyaya gönderildiğine inanan ve inancının gereği Allâh'a güvenip dayanan insan ise, asla ümitsizliğe, karamsarlığa düşmez. Sıkıntılara göğüs germek, acıya ve kedere karşı sabır göstermek, şartlar ne olursa olsun Allâh'a olan inanç ve güveni yitirmemek, Müslüman'ın temel karakteridir. Dolayısıyla takva sahibi bir Müslüman, dünyevi bir hadise sebebiyle böyle bir günah işlemeye teşebbüs etmez. Zira müminin nazarında dünyanın en büyük ve en kötü hadisesi bile, cehennem ateşinden daha şiddetli olamaz. Dünya meşakkatleri, sıkıntıları nasıl olsa gelip geçicidir. Bu gün dayanılmaz zannedilen ve insanı intihara zorlayan hadiselerin, bir müddet sonra aslında hiç de o derecede üzülmeye değer olmadığı ortaya çıkar ve zamanla unutulur.

Muhterem Müminler!

Peygamber Efendimiz'in, bıçakla kendisini öldüren kimsenin cenaze namazını kıldırmadığı nakledilir.³ Ancak bu, intihar edeni cezalandırmak ve başkalarını böyle bir fiilden menetmek amacına yöneliktir. Nitekim ashab-ı kiram bu kişinin cenaze namazını kılmışlardır. Dolayısıyla, intihar eden bir müslüman, diğer müslüman cenazelerinde olduğu gibi yıkanır, kefenlenir, cenaze namazı kılınır ve müslüman mezarlığına gömülür. Gerisi Allah'ın dilemesine kalmıştır, ister affeder, ister azab eder.

¹ Maide, 32.

² Buhari, Tıbb 56.

³ Müslim, Cenaiz, 37.